F R I F A G B E V E G E L S E

Nr. 14 3. årgang 1c.april 1943

KAMERAT!

Vi nærmer oss arbeiderklassens internasjonale mønstringsdag 1.mai, som i år for fjerde gang i vårt land inntreffer under tysk og nasistisk undertrykkels Til tross for at de prøvelser som er lagt på vårt folk er tyngre enn nødensi og vi er klar over at den nærmeste tid vi går i møte vil kreve nye offer av så er det en brennende tro på framtiden som preger hver norsk kvinne og mann dag. Interessen for selve krigshendingene er fortsatt levende, men gjenreisi og fredsproblemene opptar en stadig bredere plass i vår bevissthet. For arbe derklassen er det av særlig interesse å gjøre seg klart de fredsmål som må s les og som både virker samlende og peker fram mot et samfund basert på polit sosial og økonomisk frihet. 1.maidagen 1943 bør derfor vies drøftelsene av disse framtidsplaner i mindre sammenkomster av sikre og pålitelige arbeidska rater og meningsfeller.

Krigen kan bli vunnet militært og tapt politisk. Den virkelige seier blir f oppnådd når en overvinner de samfundsmessige og mellomfolkelige forhold som fascistiske og nasistiske fare er framgått av. Arbeiderklassen og de sosiale framstegskrefter må derfor skape garantier for at ikke krigkatastrofen gjent seg. Vil en fram til en stabil fred, må en også ville de politiske og økonom ke åtgjerder som må til for å trygge demokratiet og gi folket hele den reell makten.

De norske arbeidere sto og står fortsatt på den demokratiske sosialismes gr Sammen med alle frihetshungrende folk går vi inn for den totale seir over na men og fascismen. Vårt positive program er utbyggingen av et sant folkestyre personlig frihet og rettssikkerhet, økonomisk og sosial rettferd. Vi kjempe for en utstrakt samfundskontroll med næringslivet for å unngå kriser, skape orden og effektivitet og oppnå størst mulig økonomisk og sosial likestilling Vi vil sikre folkets husbondsrett ved hjelp av sosialisering i den forstand samfundet gjennom demokratiske organer og frie sammenslutninger overtar elle på betryggende vis regulerer de viktigste grener av produksjonen, finansvese og konsumsjonen. Vi vil planhusholdning med det formål å framskaffe forbruks rer og trygge retten til arbeid og velstand for hele folket og å tjene fram get og kulturen. Fred og samarbeid, respekt for lov og rett, bannlysing av a grepspolitikk og av økonomisk imperialisme er hva vi tilstreber i de mellom folkelige tilhøve.

Internasjonal planlegging under demokratisk kontroll må til for å sikre en i sjonell utveksling av varer og tjenester og utnyttelse av råstoffkilder, be ter og tekniske landevinninger for alle nasjoner og for å jevne ut den økono miske og sosiale ulikhet mellom de forskjellige folk. Vi arbeider for et so listisk demokrati, nasjonalt og internasjonalt.

Det er dette grunnsyn som vil prege de drøftelser innen arbeidsfolkets rekke som tar sikte på å finne fram til de konkrete og praktiske retningslinjer f å løse og gjennomføre det program vi har stilt opp. Selv om all fri menings ytring i dag medfører tukthus og endog dødsstraff i vårt land, vil allikevel bre meningsutveksling om de her reiste spørsmål kunne gjennomføres i mindre private sammenkomster, i kamratkretsen og blant kolleger på arbeidsplassene

- V -

TYSK UNGDOM VÅKNER.

Ved universitetet i München har studentene gått til alvorlige demonstrasjo mot Hitler og nasityranniet. Bakgrunnen for uroen er den hensynsløse ofring av tysk ungdom på slagmarkene, i første rekke ved Stalingrad hvor 350 000 tyskere ble slaktet ned. Den ytre foranledning til studenteropptøyene i Mün chen var en tale gauleiter Giesler holdt ved en universitetsfest, der han framkom med ærekrenkende uttalelser om de kvinnelige studenter. "Meld dere tjeneste i ammunisjonsfabrikkene, eller finn dere sterke menn og fød barn s kan bli nye soldater", uttalte han, "studiene er bare skalkeskjul for å slu unna arbeidet i fedrelandets tjeneste". Uttalelsene ble mottatt med piping

gauleiter og politiet ordre om å arrestere de som hadde deltat. De manifes-
denter sig imidlertid ring om sine kvinnelige kamerater og det kom til
slagsmål, hvorunder den nasistiske studentfører ble prylt opp. Opptøyene va
vilt røre i byen. Flyveblad med oppfordring til å kaste nasiåket av ble sen
ut og rundt omkring så en malte opprop på husveggene: Ned med Hitler! Hevn S
lingrad! Vi vil ha frihet! Sikkerhetspolitiet grep nå inn og besatte hele u
versitetet. Ved hjelp av en angiver ble studentene Hans og Maria Scholl og
rian Probst arrestert for å ha forfattet og spredt et opprop til studentene
Til tross for at Scholl og Probst begge var soldater, den første hadde delta
ved Stalingrad, og således skulle dømmes ved krigsrett, ble de etter spesie
ordre fra Hitler stillet for den beryktede "folkedomstolen". Motig og uforf
det gjentok de her anklagene fra oppropet, til tross for at de var klare ove
at døden ventet dem. Gauleiter Giesler forlangte dem hengt foran universitet
men av hensiktsmessige grunner ble de henrettet ved halshugging. Da Hans Sc
steg opp på guillotinen var hans siste ord: "Leve friheten!" På alle som var
stede gjorde disse unge studenters ukuelige karakterstyrke et dypt inntrykk
av "dommerne" uttalte etter rettsforhandlingene: "Opposisjonen har fått sine
martyrer."

- V -

DER ADVARES MOT
telegrafbestyrer Høvding, Brønnøysund. Han utgir seg for god nordmann og jøssing, men opptrer som angiver.

- V -

VÆR PÅ VAKT!
For å skaffe arbeidskraft til krigsviktige formål vil man nå søke å lokke flere kvinner inn i arbeidslivet. Ved VINMONOPOLET averterer man således i
se dager etter kvinnelig arbeidskraft utelukkende for å erstatte menn som derved vil bli prisgitt arbeidsmobiliseringen. Disse stillinger som nå averteres er derfor boikottet. De som allerede har søkt, må trekke sine ansøkninger tilbake eller i alle fall ikke motta ansettelse.
KVINNER VÆR PÅ VAKT! Ved å ta ansettelse i denslags stillinger som nå averteres av Vinmonopolet og andre, kan dere gjøre gode nordmenn arbeidsledige tvinge dem til å ta krigsviktig arbeid. Vær rakryggede og dere redder våre menn fra tvangsarbeid og dere selv fra vanære.

- V -

AV SINE EGNE SKAL EN HA DET.
Omkring nasifirmaet M. Hustad og comp., Trondheim, er der oppstått en strid, hvor mange ledende NS-folk har tørnet sammen. Det dreier seg om en del ulovl
sildekjøp Hustad har foretatt nordpå og som har ført til at tyskerne har ny
høve til å rekvirere 3 av firmaets båter etter foranledning av andre NS-foll
som står i konkurranseforhold til Hustad. Saken har avdekket s mange misligl
ter og avslørt så mye av råttenskapen innen det "statsbærende" parti at vi
kan beklage at plassen forbyr oss nærmere omtale. Dog kan vi ikke avholde o
fra å gjengi slutten i et skriv som "minister" Blehr har sendt "føreren" i
ledning denne sak: "Slike saker skyldes gjerne at A vil ha tak i nestens, B
forretninger eller tjene penger i strid med loven. Til den ende er alle midl
gode. Spillet begynner gjerne med de små kortene. Der intrigeres gjennom lagf
rer, ordfører og venner trekkes inn og bevitner at A er en hederspasja og at
er et fjols, hvis han er NS, men er han ikke det, da er han en bedrager og e
fæl jøssing. Der insinueres litt om herrene i Forsyningsdepartementet. Hjel
nå ikke dette, gripes der til større trumfer, fylkesmann og fylkesfører må i
ilden og kanskje holder en vennskapelig sinnet minister, uten å kjenne noe
større til saken, en indignert tale i riksrådet. Eller der arrangeres med
statspolitiet en arrestasjon av den stakkels B. På dette stadium av saken f
nes det formålstjenlig med en underhåndshenvendelse til det Tyske Sikkerhet
politi. Nå hender det utrolige at vedkommende fagminister framdeles ikke er
mottakelig for fornuft og det må da antas at han ikke har fått seg saken o
dentlig forelagt, hildet og halvblindet som han sitter der mellom sine jøssinger, da er øyeblikket kommet til å spille ut de største trumfer og det skjer henvendelse til Rikskommisariatet eller kanskje til og med på slottet
Ettersom det ikke er mulig å få saken flettet inn i kirkebønnen, er første
gang i spillet dermed til ende, og vedkommende halvblinde minister får så kanskje til slutt den utakknemlige oppgave å telle opp stikkene.

Heil og Sæl
E. Blehr."

Det er vel sjelden en med større begrunnelse kan si: Kommentar overflødig!

M E D D E L E L S E

ANGÅENDE DEN "NASJONALE" ARBEIDSINNSATS.

Innkallelsen til den "nasjonale" arbeidsinnsats er begynt å komme og folk spør med engstelse hvordan de skal stille seg.
Siden april 1940 har tyskerne hatt megen nytte av norsk næringsliv. Dette er beklagelig, men har ikke vært til å unngå. Vårt samfunn har måttet bestå også i disse år, og da måtte hjulene holdes i gang selv om det ble til hjelp også for fienden.
Det er i disse årene også mange som direkte har arbeidd for tyskerne. Noen har gjort det for å tjene penger. De vil få sin straff. Andre har gjort det for å leve. Det har ofte ikke vært annen utvei for den alminnelige arbeidsmann. Også dette er beklagelig, men har ikke vært til å unngå.
Det er en helt ny situasjon som foreligger nå. Det er ikke lenger spørsmål om å holde norske virksomheter i gang, det er ikke spørsmål om å finne levebrød til folk som trenger det. Nå skal nordmenn tvinges fra sitt arbeid i norske virksomheter over i fiendens tjeneste. Etter 3 1/2 års krig er mangelen på menneskemateriell Tysklands største vanskelighet. Tyske fabrikker og verksteder, kontorer og forretninger må avgi sine folk for å fylle de tomme rekker ved frontene. Til gjengjeld mobiliserer tyskerne de hårtatte lands befolkning. Etter de opplysninger vi har ser det foreløpig ut til at de nordmenn som utskrives, skal brukes på tyske anlegg i Norge, men der er ingen sikkerhet mot at de når som helst kan bli sendt til Tyskland. Formålet er utelukkende å hjelpe Tyskland i dets krigsførsel, hjelpe det til å vinne krigen mot vårt eget land og våre allierte.
Det er betegnende for den tyske krigsmaskin at den mener ved tvang å kunne innrullere store befolkningslag i en tysk sivil hjelpehær under Organisation Todts ledelse. Det viser at Norge er et eneste stort fengsel.
Likevel må det være klart at alle som kan, vil unndra seg arbeid for tyskerne. Noen vil ikke møte fram, andre vil rømme, nå eller senere, noen vil stikke seg vekk, noen vil åpent ta alle konsekvenser av sitt standpunkt.
Vi har intet i mot å dra på matauk eller vedhogst, men denne innrullering under O.T. går vi aldri frivillig med på. De som ikke kan komme seg unna, vil gå med bittert sinn og det vil ikke bli stor nytten de kommer til å gjøre for seg.

.....

For alle er det likevel klart at ingen må la seg tvinge til å ta del i krigsoperasjoner mot våre landsmenn eller våre allierte. Forsøker tyskerne på dette, drives vi til den ytterste desperasjon.

.....

Tyskerne og deres håndlanger i N.S. regner med at de bedrifter og forretninger som nu ved tvangsutskriving berøves sine arbeidere nok vil greie seg, særlig ved øket bruk av kvinnelig arbeidskraft. Det gjelder at vi ikke hjelper tyskerne heri. Vi må ikke hjelpe til å overvinne ulempene ved tvangsmobiliseringen og derved endog muliggjøre nye utskrivinger.
Vi må derfor stille følgende ubetingede krav:

Ingen arbeidsgiver må gjøre forsøk på å besette de poster som blir ledige på grunn av utskrivingen til den "nasjonale" arbeidsinnsats. Ingen må søke slike stillinger. Spesielt innskjerper vi at ingen norsk kvinne må søke arbeid som nu utføres av menn

SVENSK NØYTRALITET.

Et tysk "kurerfly" på vei fra Finnland til Norge måtte 25. februar nødland i Värmland. I flyet var det 19 "permitenter" og det ble konstatert at flye førte "nedmonterte" mitraljøser. En skulle tro at saken dermed fra svensk synspunkt var nokså opplagt og at de bevepnede soldater ville bli interner men det underlige skjer at tyskerne under svensk militær ledsagelse i biler blir kjørt til Charlottenberg for derfra videre å reise til Norge. Den sve ke pressen her riktignok som vanlig kritisert regjeringen og særlig utenriksminister Günther for dette nye brudd på nøytraliteten, men en skulle t at også de svenske myndigheter nå ville opptre noe mindre servilt overfor tyskerne og håndheve nøytralitetens loverogså når det gjelder overfallsmen som har lagt det norske folk i lenker. Det norske folk står fortsatt uforstående overfor det offisielle Sveriges holdning til "permittenttog", fangetransporter med tyske båter i svensk territorialfarvann, manglende diplomatiske representantasjon hos den norske regjering og nå sist - "kurerfly" s tillates å nødlande uten at internering av de nasistiske soldater finner sted. Vi tillater oss å sitere hva ukeavisen "NU" skriver 31.mars i denne forbindelse: ..... att det lätt kunde tolkas som ren servilitet, vilket ju är särskilt otrevligt, då man faktiskt inte vet, om inte tyskarna var på väg til Norge för att delta i arkebuseringar av norske patrioter."

- V -

KORRUPSJONEN VEKKER BETENKELIGHETER.

Den overhendtagende svindel med rasjonerte varer som NS-folk landet over gjør seg skyldig i, er nå drevet så vidt at det har vakt betenkeligheter på høyeste hold. Det er partifæ ernes eksempel som har smittet og de lokale størrelser har fulgt godt med når det gjelder rekvirering av rasjonerte varer til private parti-sammenkomster og andre anledninger. Forsyningsdepartementet har derfor måttet sende et rundskriv til fylkesmennene, hvor de advarer mot denne trafikk og hvor det bl.a. heter:

"I anledning herav skal jeg gjøre oppmerksom på at en ordfører ikke har myndighet til å gi forsyningsnevnda ordre til å utskrive anvisninger på rasjonerte varer eller til selv å "rekvirere" varene. Partiets funksjonærer er heller ikke tillagt myndighet til å kreve varer stillet til disposisjon til bruk ved nevnte anledninger.

- V -

DET ER NÅ BLITT FART

i den "nasjonale" arbeidsmobilisering og tusener og atter tusener mottar i disse dager innkalling telegrafisk og blir sendt avsted. Den "nasjonale arbeidsinnsats" som nå i første omgang skal settes i verk, er stillet under Organisation Todts ledelse og består i å forsere byggingen av krigsviktige jernbane-, vei- og befestningsanlegg. Dermed er også all svada om arbeidsinnsats for norske sivile behov fullstendig gjennomskuet og det foreligger et nytt klart brudd fra okkupasjonsmaktens side på folkeretten og Haagkonvensjonen. Det norske folk reiser seg på nytt til protest mot disse skjendige rettskrenkinger. Vi vet at vi i dag ikke åpent kan stille oss til kamp og til 100 prosent å unndra oss de nye byrder som voldelig blir oss pålagt. Men vi vet at vi i rettens, menneskelighetens og den nasjonale selvhevdelses ånd vil legge alle de hindringer som er mulig i veien for dette nye slavearbeid for fienden. Vi viser til vår artikkel om dette på side 3. Arbeidsfolket har med stigende forferdelse sett deres gamle fagorganisasjon er blitt forandret til en sentral for å skaffe tyskerne ny og økt tilgang på arbeidskraft. De forrædere i fagforbund og landorganisasjon som låner seg til denne rakkertjeneste for fienden, vil i tillegg til sine tidligere forbrytelser også snart stå til regnskap for denne siste. I foraakt og vemmelse for den offisielle, korrumperte fagorganisasjon marsjerer arbeidsfolket videre ukuet og modig fram mot en